

udělit žadateli licenci. Že by pak závěrečná slova tohoto předpisu, zmiňující se o platných předpisech, obsahovala v sobě odkaz na nějaký předpis, který by zakládal nějaký právní nárok na udělení licence, ani sama stížnost netvrdí.

Jestliže ale není právního nároku na udělení licence ve smyslu § 14 vlád. nař. č. 82/1925 Sb., je také zcela nerozhodným, jakým způsobem žal. úřad odepření této licence odůvodnil, a na podkladě jakého řízení dospěl k tomuto odepření licence, neboť není-li zákonného nároku na udělení licence, nemohl býti žadatel odepřením této licence ve svých právech zkrácen. Pak ale nemůže st-l domáhati se ochrany, kterou podle § 2 zákona o ss může nss poskytnouti pouze st-lům, jejichž subjektivní práva rozhodnutím administrativního úřadu mohla by býti dotčena.

Č. 12.604.

Vyvlastnění: Podání žádosti za povolení stavby není započítáno se stavbou ve smyslu § 5 odst. 5 zákona o stavebním ruchu č. 45/1930 Sb.

(Nález z 30. října 1936 č. 15.755/36.)

Prejudikatura: Boh. A 3931/24.

Věc: Antonín a Antonie M. ve Štikově proti rozh. zem. úřadu v Praze z 10. ledna 1934 o vyvlastnění podle zákona o stavebním ruchu.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: K žádosti Jana M. ve Štikově byla výměrem okr. úřadu v Chotěboři z 2. listopadu 1932 vyvlastněna podle hlavy I. zákona o stavebním ruchu č. 45/1930 část parcel č. kat. 385 a 392, náležejících st-lům, pro stavbu pekárny, obchodní místnosti a případně hostince pro Jana M. Vzhledem k prohlášení st-lů, že hodlají pozemku použít pro výstavbu hospodářských a obytných budov pro své děti, byl vyvlastňovací výměr vázán na podmínku, že vyvlastnění pozbude platnosti, jestliže st-lé započnou se stavbou budov pro své děti nejdéle do 3 měsíců ode dne, kdy jim bylo doručeno knihovní usnesení, že poznámka zahájení vyvlastňovacího řízení byla v knihách pozemkových provedena, a že dokončí tyto stavby v dalších 9 měsících.

Odvolání, jež st-lé proti tomuto výměru podali, bylo rozhodnutím zem. úřadu v Praze z 28. února 1933 zamítnuto.

Výměrem okr. úřadu v Chotěboři z 22. srpna 1933 bylo vysloveno, že usnesení o poznámce zahájení vyvlastňovacího řízení bylo st-lům doručeno 29. března 1933, takže se stavbou měli započítati do 29. června 1933. To však po názoru okr. úřadu neučinili, pročež okr. úřad prohlásil, že st-lé nezapočali v zákonité lhůtě s prováděním stavby na pozemcích vyvlastněných pro Jana M., a odevzdal pozemky ty podle § 4 odst. 7 zákona č. 45/1930 do vlastnictví Jana M. Odvolání st-lů bylo nař. rozhodnutím zamítnuto.

O stížnosti na toto rozhodnutí podané uvážil soud takto:

Žal. úřad vyslovil, že st-lé nezapočali v zákonné lhůtě se stavbou ve smyslu § 5 odst. 5 zákona č. 45/1930 na pozemcích podmíněčně vy-

vlastněných, ježto nevymohli si stavebního povolení pro stavbu a ježto faktické práce na pozemcích vykonané nelze za zahájení stavby pokládati.

Stížnost obsahuje jedinou námitku nezákonnosti, kterou dovozuje, že ve smyslu ustanovení § 5 odst. 5 zákona č. 45/1930 nutno pokládati za zahájení stavby již tu okolnost, že v zákonné lhůtě byla st-li podána žádost o stavební povolení. Soud nemohl však stížnosti dáti za pravdu.

Již v nálezu Boh. A 3931/24 byl vysloven právní názor, že podání žádosti za povolení stavby není započítím se stavbou ve smyslu § 5 odst. 5 zákona č. 45/1922 Sb., kteréžto zákonné ustanovení jest, pokud jde o otázku dnes spornou, zcela shodné s předpisem § 5 odst. 5 zákona č. 45/1930 Sb., na jehož základě bylo nař. rozhodnutí vydáno a který v době vydání rozhodnutí byl vzhledem k čl. IV § 1 zákona č. 166/1930 Sb., čl. IV zákona č. 201/1931 Sb., čl. IV zákona č. 104/1932 Sb., § 1 vládn. nař. č. 139/1932 Sb., čl. IV § 1 zákona č. 164/1932 Sb., čl. IV § 1 zákona č. 54/1933 Sb. a § 1 zákona č. 244/1933 Sb. v platnosti. Soud setrvává na zmíněném právním názoru i za platnosti zákona č. 45/1930 Sb. a odkazuje podle § 44 jedn. řádu na důvody výše citovaného nálezu. Není tudíž zmíněná námitka stížnosti důvodná.

Ježto pak stížnost netvrdí v žádném směru, že by nař. rozhodnutí bylo nezákonné z toho důvodu, že neuznalo skutečné práce st-li vykonané za takové, jež jsou započítím se stavbou ve smyslu § 5 odst. 5 zákona č. 45/1930 Sb., slušelo stížnost pro bezdůvodnost zamítnouti.

Č. 12.605.

Samospráva obecní. — Řízení správní: Paragraf 102 čes. obec. zřiz. neposkytuje stranám právního nároku na to, aby úřad použil dozorčího práva vůči obci.

(Nález z 30. října 1936 č. 15.756/36.)

Prejudikatura: Boh. A 10.552/33.

Věc: Josef D. v Liberci proti rozh. zem. úřadu v Praze z 5. září 1933 (za zúč. obec Horní Růžodol adv. Dr. Jaroslav Rosenbach z Liberce) o zavedení vyvlastňovacího řízení.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost. St-l je povinen zaplatiti zúčastněné straně obci Hornímu Růžodolu k rukám jejího právního zástupce Dra. Jaroslava Rosenbacha, advokáta v Liberci, na útratách částku 500 (slovy pět set) Kč, do 14 dnů pod exekucí.

Důvody: Podáním z 30. dubna 1930, označeným jako stížnost podle § 102 čes. zřízení obec., oznámil st-l okr. úřadu v Liberci, že na jeho parcelách, jež blíže vypočetl, zřídila obec Horní Růžodol protiprávně a u překročení své působnosti silnice a cesty. Ježto tomuto odnětí jeho vlastnictví nepředcházelo žádné řízení, neboť cesty nebyly prohlášeny za veřejné a nebylo ani zavedeno řízení vyvlastňovací, navrhoval